

pares, no podrà un ciutadà vindicar i defensar els drets de la seva pàtria i del seu rei? Les guerres carlistes es feren, no per egoisme, ni per fer mal, sinó per a salvar la Pàtria, per a lliurar-la de la mala gent que volien esclavitzar-la, i per a posar-la en mans dels seus veritables defensors. Sempre és sensible la guerra, però la culpa no és dels carlistes, sinó dels que obligaren als bons patriotes a defensar amb les armes el que no se'ls donava segons dret i raó; com aquell que es veu robat i atropellat es defensa, no per ganes de fer mal a ningú, sinó per a defensar el que li pertoca i és seu. Ja en parlarem un altre dia.

I com que ens hem allargat, guardarem per a un altre dia l'explicar el que no som. Per avui quedi ben definit que som, primer i abans que tot, catòlics, i així cridem: Visca le Religió; segonament som patriotes, no mutilats, sinó complerts, i així cridem: Visca Catalunya i Visca Espanya; i en tercer lloc som monàrquics, defensors dels drets de la Llegitimitat, representada avui per D. Alfons Carles de Borbó. Visca el Capdill.

Contra els liberals d'abans del 14 d'abril, i contra els republicans de després d'aquell dia, i contra els esquerrans de sempre, diem: Ni Monarquia liberal, ni República sectària; el Tradicionalisme és el remei de la Pàtria.

## La Unió Gremial Obrera als obrers

A Barcelona s'ha constituït la Unió Gremial Obrera de Catalunya, completament apolítica, que té per objecte unir en un front compacte tots els obrers catalans, per a la defensa dels seus drets, i el millorament, en general, del treballador.

Aquesta nova institució té un aspecte que no podem deixar de fer notar, i és que inspirarà tota la seva actuació en un sentit netament catòlic, prenent per norma la doctrina social de l'Església, admirablement exposada en les encíclics papals, principalment la "Rerum Novarum", de Lleó XIII i "Quadragesimo anno" del Papa felicement regnant Pius XI.

Es la Unió Gremial Obrera una lleitor que ve a semblar-se a la nostra terra tant necessitada de remei i orientació. Sembla impossible que una regió tan industrial i agrícola com Catalunya estigui tant mancada de societats defensoras del Treball, i sobre tot en sentit catòlic. Es una vergonya que els fills honrats, dignes i de bones costums hagin hagut d'anar a parar a les cases dels es-

querrans, i sindicats despòtics, anticristians, que els han robat la fe, la tranquil·litat i el benestar social.

Hi han obrers bons de sobres per a formar de moment petits comitès, i per arribar a una organització completa que inspire respecte i obtingui el màxim de justes concessions.

Ni ens manquen homes de capacitat i bona voluntat per a dirigir i instruir en matèries socials els diferents rams de la classe treballadora. El que si manca és resolució, esperit d'empresa, sacrifici, indispensables en tota obra d'aquesta naturalesa. Tothom veu la necessitat; tothom reconeix que els sindicats han estat fatals; tothom veuria amb bons ulls que es fes una cosa ben feta, i ben cristiana, i amb santa germanor, però ningú no vol començar; ningú no vol donar el nom, i diuen: feu, i quan seureu més, ja vindré amb vosaltres. I això no es fa; això ho tira tot a perdre, perquè resulta que sempre són pocs els decidits a sacrificar-se.

No aniria bé que a Sant Feliu els Tradicionalistes, encara que sense caire polític, s'emprenguessin l'organització en nostra ciutat de la Unió Gremial Obrera. La idea està llançada.

Germà

## Primera Comunió

RECORD

I

Fou en un matí de maig, ple de sol de primavera que vaig fruit l'emoció més gran, més pura, més bella.

La meva animeta blanca al peu d'un altar somreia cercant, per primera volta, el Pa de la Vida Eterna. Quin moment més solemni! Quina alegria més tendre! Quin bategar el meu cor! Quin tremolar l'animeta!

L'altar era com un cel, ple de llum, de flors, d'essències, d'uns cànecs angeficals que voleiaven pel temple. Un sacerdot em mostrava tot un Déu de cels i terra amb el miracle més gran de la seva omnipotència.

I aquell Jesús, amorós, es posà damunt ma llengua i es fongué dins del meu cor, amb la meva sang mateixa, i la meva ànima pura, lluminosa i transparenta fruit del goig de la Glòria i s'oblidà de la terra.

II

Han passat anys i més anys d'aquell jorn de l'infantesa.

## Aquest número ha passat per la censura governativa

He seguit la meva ruta pel món, farcit de misèries, He trobat lluites i afany, he viscut hores alegres i he sentit, també, el dolor clavar-me ses ungles feres.

He caigut inícuament, he mancat, he fet ofenses, i he vist com l'ànima blanca s'anava tornant ben negra; totes les vicissituds, tots els goigs i les tristeses han deixat el seu record gravat a la meva pensa.

Però, el més intens de tots, el que m'ha commogut sempre, ha estat el bell record de la Comunió Primera. Ell, ha viscut dintre meu com un despert centinella que, en els moments de perill em donava el crit d'alerta.

Quants cops m'ha privat de caure! Altres, furgant ma consciència, m'ha dat força i gran delit per aixecar-me de terra i emprendre altre cop la ruta que porta a la vida eterna, senyalant-me aquella Glòria d'aquell jorn de l'infantesa.

Oh, record pur i sagrat! Record de santa dolcesa! No t'apartis del meu front i guia'm, com una estrella! Guia'm fins aquell moment en què deixi el món per sempre, i lliuri l'ànima a Crist, de la Comunió Primera!

P. Flor de Lis

## Municipals

Acords i proposicions del ple municipal del dia 24 de maig de 1934

Es pren nota d'una instància de la Unió Esportiva de Sans, dema-

nant que es guardi l'ordre de la carretera, en el moment de passar una cursa de bicicletes el proper diumenge.

Passen a la Comissió respectiva unes instàncies demanant permisos pr a fer obres.

Va a la Comissió de Foment una instància del flequer de Sant Feliu en el sentit de què siguin regulades les hores de venda de pa en els diumenges, pels flequers que venen de fora, a vendre a Sant Feliu.

S'acorda enviar nota de condol, als pobles afectats per la topada de trens de Sant Boi del dia 21.

El senyor Riera, de Lliga Catalana, fa memòria al Consistori d'una proposició que s'havia promès tenir-la en compte, es tracta d'unes obres que s'han de fer per a tapar un conducte d'aigües de pluja molt perillós per als carros que passen pel nomenat "Pas del Sevio". El senyor Alcalde s'excusa per no haver-hi res començat.

Passa a la Comissió de Governació una demanda del conseller de Lliga Catalana senyor d'Ossó en el sentit de què es reguin degudament els carrers de la ciutat.

S'acorda tallar les herbotes que creixen en uns terrenys que lliuden amb el carrer que va a l'estació a proposta del conseller de la majoria senyor Parés.

Es promet estudiar el cas que posa sobre la taula el senyor Pahissa, demanant que s'engrandeixi el Dispensari Municipal o bé se li triïn unes altres dependències de l'edifici on està instal·lat.

Uns portals que estan en males condicions, voravies sense fer, tapar uns clots de Can Nadal i s'aixeca la sessió..

Dia 31 - 5 - 34

Proposicions i acords

Nomenar una comissió per anar a la inauguració d'un carrer a